

Un alfabet sense soques

Centre d'Art Maristany
22.09 | 19.11.2022
a cura de Jordi Vernis

Joana Capella i Clàudia del Barrio

Noela Covelo i Velasco
Jaume Ferrerete Vázquez

Aitana Cordero

Laura Llaneli

Alba Mayol

Panos Tsagaris

Gabriel Ventura

Centre d'Art Maristany
Carrer d'Àngel Guimerà, 2.
Sant Cugat del Vallès

f @centredartmaristany
@art.santcugat

Amb el suport

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Organitza

AJUNTAMENT DE
SantCugat

Un alfabet a les fosques exposa diverses estratègies per a una politització del secret. L'objectiu és explorar el potencial que té l'ocultació (l'hermetisme, les societats secretes, però també la confiança i el rumor) com a via de mediació, com a pràctica col·laborativa.

Els projectes de Joana Capella, Noela Covelo Velasco i Clàudia del Barrio, Aitana Cordero i Jaume Ferrete Vázquez, Laura Llaneli, Alba Mayol, Panos Tsagaris i Gabriel Ventura prioritzen formats com la performance, les instal·lacions sonores o l'experimentació gràfica per aproximar-se a certs temes que són principals: cercar vincles entre l'esoterisme i l'activisme, revisar la iconoclàstia, ara dirigida contra la paraula i no contra la imatge, o reivindicar el xiuxiueig com a forma de comunicació.

Un altre tema actua aquí com un punt de fuga. La visualitat ha disminuït el potencial performatiu que hi ha en l'alfabet, relegant aquest sistema de signes a un dispositiu escrit que pot servir com a eina d'exclusió. Per tractar aquest fet, l'exposició vol recuperar la vella disputa entre llenguatge oral i escrit ("l'esperit salva, la lletra mata"), donant suport a obres i activitats que redefeixen els seus rols. L'oralitat ja no transfereix coneixement només entre propers i iniciats, i l'escriptura no es limita a l'aparició de caràcters que ens divideix entre analfabets i alfabetitzats.

Un alfabet a les fosques (Un alfabeto a oscuras) muestra distintas estrategias para una politización del secreto. El objetivo es explorar el potencial de la ocultación (el hermetismo, las sociedades secretas, pero también la confidencia y el rumor) como forma de mediación, como práctica colaborativa.

Los proyectos de Joana Capella, Noela Covelo Velasco y Clàudia del Barrio, Aitana Cordero y Jaume Ferrete Vázquez, Laura Llanelli, Alba Mayol, Panos Tsagaris y Gabriel Ventura priorizan formatos como la performance, las instalaciones sonoras o la experimentación gráfica para abordar ciertos temas principales: los vínculos entre esoterismo y activismo, revisar la iconoclasia, ahora dirigida contra la palabra y no contra la imagen; o reivindicar el susurro como forma de comunicación.

Otro tema actúa aquí como punto de fuga. La visualidad ha reducido el potencial performativo que hay en el alfabeto, relegando este sistema de signos a un dispositivo que puede servir como herramienta de exclusión. Para tratar este hecho la exposición quiere recuperar la vieja disputa entre el lenguaje oral y el lenguaje escrito (“El espíritu salva, la letra mata”), apoyando obras y actividades que redefinen sus roles. La oralidad ya no transfiere conocimiento solo entre los más próximos e iniciados, y la escritura no se limita a la aparición de caracteres que nos dividen entre analfabetos y alfabetizados.

Un alfabet a les fosques (An alphabet in the dark) shows various strategies for a politicization of secrecy. The aim is to explore the potential of concealment (hermeticism, secret societies, but also confidence and rumour) as a kind of mediation, as a collaborative practice.

The projects by Joana Capella, Noela Covelo Velasco and Clàudia del Barrio, Aitana Cordero and Jaume Ferrete Vázquez, Laura Llanelli, Alba Mayol, Panos Tsagaris and Gabriel Ventura prioritize performance, sound installations or graphic experimentation to approach certain main themes: the links between esotericism and activism, reviewing iconoclasm, now directed against the word and not against the image; or vindicating whispering as a form of communication.

Another subject acts here as a vanishing point. Visuality has reduced the performative potential of the alphabet, pointing this system of signs to a written device that can serve as a tool of exclusion. To deal with this, the exhibition wants to recover the old dispute between oral and written language (“Spirit saves, Letter kills”), supporting works and activities that redefine their roles. Orality no longer transfers knowledge only between close people and the initiated, and writing is not limited to the appearance of characters that divides us between illiterate and literate.